

Bemærkninger til lovforslaget.

I betænkning I afgivet af handelsministeriets næringslovkommission i 1964 foreslås det, at én-butik-systemet principielt bevares indtil 1. januar 1970, hvorefter det bortfalder. Fra den private detailhandels side har man fremhævet betydningen af, at der gives de erhvervsdrivende, der i særlig grad får deres konkurrencevilkår ændret, en rimelig tid til at indrette deres forretningsmæssige dispositioner på den tilstand, der vil indtræde, når én-butik-systemet falder bort. Der henvises i denne forbindelse også til, at mulighederne for udvidelse og modernisering af detailhandelens distributionsapparat i en årrække har været begrænset på grund af byggerestriktioner. Repræsentanter for Butikshandelens Fællesråd, Provinshandelskammeret og Industrirådet har i kommissionen henledt opmærksomheden på, at de eksisterende finansieringsmuligheder ved nyetablering samt ombygning og modernisering af bestående virksomheder ikke på rimelig måde synes at kunne tilgodese behovet, og vil derfor lægge vægt på, at disse søges forbedret. Det foreslås derfor, at der med henblik herpå gennemføres foranstaltninger, som under passende former — som hjælp til selvhjælp — kan støtte de bestræbelser, der af detailhandelsorganisationer udfoldes med henblik på at tilvejebringe finansieringsmuligheder til modernisering af detailhandelen. En sådan støtte vil efter de nævnte organisationers opfattelse eventuelt kunne ske i form af en statslig garantiordning i tilknytning til de af detailhandelen oprettede finansieringsinstitutter, som kan oprettholdes også efter overgangsperiodens udløb den 1. januar 1970.

Handelsministeriet kan tilslutte sig de af organisationerne anførte synspunkter, og lovforslaget tilsigter således at skabe forøgede finansieringsmuligheder for løsning af påtrængende produktivitetsproblemer inden for detailhandelen, navnlig inden for områder, hvor konkurrenceforholdene berøres af den foreslåede ændring i næringslovens § 26 om én-butik-systemets bortfald. Dette formål foreslås tilgodeset derved, at handelsministeren bemyndiges til inden for et beløb af 30 mill. kr. at yde garanti af statskassen for forpligtelser indgået af finansieringsinstitutter, der er eller bliver oprettet af landsomfattende sammenslutninger af detailhandlende med det formål at yde bistand ved etablering, sammenlægning, ombygning og modernisering af virksomheder inden for detailhandelen.

Til lovforslagets enkelte paragraffer skal i øvrigt knyttes følgende bemærkninger:

Til § 1.

Den virksomhed, hvortil der vil kunne ydes et finansieringsinstitut garanti af statskassen, foreslås begrænset til ydelse af bistand ved etablering, sammenlægning, ombygning og modernisering af virksomheder inden for detailhandelen. I forbindelse hermed vil der også kunne ydes bistand til virksomhedernes forsyning med en i forhold til den forventede, eventuelt større omsætning passende driftskapital til opbygning af varelagre og ydelse af sædvanlig kundekredit. Den af finansieringsinstitutterne udøvede virksomhed vil hovedsagelig bestå i ydelse af sikkerhed for lån, der i øvrigt optages på sædvanlige vilkår i pengeinstitutterne. Til varetagelse af deres formål vil institutterne dog også kunne yde bistand under andre former som f. eks. ved indgåelse af lejekontrakter med boligselskaber og andre udlejere, ved kaution i lejemål vedrørende større butiksenheder, ved ydelse af garantier over for bygherrer i forbindelse med opførelse af forretningsejendomme, ved tegning af aktiekapital i selskaber, der oprettes til overtagelse af disse lejemål, samt ved tegning af aktiekapital i selskaber, der oprettes til opførelse af forretningsejendomme.

Et lån ydet med garanti fra et finansieringsinstitut til de anførte formål bør kunne forblive indestående i virksomheden i tilfælde af ejerskifte. Derimod vil der ikke kunne ydes statsgaranti til den del af et instituts virksomhed, der vedrører ydelse af bistand ved overtagelse af en virksomhed, idet det ikke med lovforslaget er tilsigtet at bidrage til finansiering af generationsskifte eller anden virksomhedsoverdragelse. Såfremt et finansieringsinstitut ønsker at yde bistand uden for det af lovforslaget omfattede område, må der inden for instituttet gennemføres en opdeling, således at den pågældende del af virksomheden henlægges til en særlig afdeling med selvstændigt regnskab og ansvarsgrundlag.

Der er i de seneste år inden for forskellige erhvervsområder oprettet 6 finansieringsinstitutter. Ifølge lovforslaget vil der kunne ydes statsgaranti såvel til allerede eksisterende finansieringsinstitutter som til institutter, der oprettes efter lovens ikrafttræden.

Formålet såvel med de eksisterende som fremtidige institutter vil være at medvirke til fremskaffelse af supplerende kapital i tilfælde, hvor ansøgeren ikke selv råder over de tilstrækkelige midler eller er i stand til at stille den sikkerhed, der normalt vil blive krævet for optagelse af et banklån. Institutterne vil derfor ikke i deres virksomhed